

har ønsket at forhandle høsttabsordningen med socialdemokratiet som forligsparti vedrørende gældssaneringsloven.

Det har ikke gjort tingene lettere, at forligspartierne i »Rio Bravo-forliget« end ikke har kendt lovforslagets indhold, da man bandt sig til ministerens forslag. Desværre har saglige argumenter ingen indflydelse haft på ministeren og regeringspartierne. Derimod skaber det radikale venstres holdning håb om, at nødvendige ændringer har mulighed for vedtagelse.

Der er ingen tvivl om, at lovforslaget i den foreliggende form ville blive forkastet med et endog meget stort flertal, hvis lovforslaget kom til fri afstemning i salen.

Det værste er, at man i en sparetid øder store statsmidler bort ved en forfejlet anvendelse af S-R-forligets midler fra 1982, og at de trængte landmænd sidder tilbage med sorteper uden den nødvendige hjælp.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) må på nuværende tidspunkt afvente 3. behandling, før der kan tages stilling til lovforslaget.

Udvalgsarbejdet har vist, at landbrugsministeren er opsat på at bruge de midler, som socialdemokratiet, det radikale venstre og socialistisk folkeparti afsatte i 1982 til gældssanering for landbruget, uanset om modtagerne af hjælpen er i en nødsituation eller ej.

Udvalgsarbejdet har også klart vist – på trods af at dette har været presset igennem af forligspartierne på en helt uacceptabel måde – at landbrugsministeren og forligspartierne er fuldkommen uimodtagelige for sund fornuft, hvad angår brugen af statens midler. Dette må siges at være en overraskelse, når man ved, hvilke partier det drejer sig om.

Administrationsomkostninger ved sagsbehandlingen er fra centralt hold fastsat til 400 kr. pr. sag. Hvad det kommer til at koste den enkelte landmand eller landbocenter vides ikke med sikkerhed. Om de faktiske forhold gør, at rentetilskuddet i nogle sager ikke kan dække landmandens omkostninger ved at modtage rentetilskud, er ikke opklaret ved betænkningssafgivelsen.

Forskellige regneksempler viser, at lovforslaget ikke vil virke efter sin hensigt, og derfor tilslutter socialistisk folkeparti sig de af socialdemokratiet stillede ændringsforslag.

Anstændigvis må alle partier være indstillet på udvalgsarbejde mellem 2. og 3. behandling, alt andet ville være lovjaskeri.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (Erik Andersen (S), Arne Jensen (S), Lohmann (S), Stavvad (S) og Bjørn Westh (S)), tiltrådt af et *mindretal* (Kirsten Fog Hjort (SF) og Bjørn Poulsen (SF)):

Til § 1

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af lovens § 2, *stk. 1, nr. 2*, udgår *litra c*, og i stedet indsættes:

»c. i 1983 på den af ansøgeren drevne bedrift på grund af vejrforholdene har haft et høsttab, der overstiger 30 pct. af det gennemsnitlige høstudbytte i årene 1978–82,«.

2) Efter *nr. 1* indsættes som nye numre:

»01. I § 3 indsættes efter ordene »opfylder følgende betingelser«: », jfr. dog § 7 a.«.

02. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter beløbet »700.000 kr.«: », jfr. dog § 7 a.«.

03. Efter § 7 indsættes som ny paragraf:

»§ 7 a. For ansøgere, der opfylder betingelserne i § 2, *stk. 1, nr. 2*, *litra c*, kan der alene ydes garanti for den del af høsttabet, som overstiger 10 pct. af landmandens gennemsnitlige normaludbytte. Garantien kan ydes for lånebeløb på indtil 200.000 kr. Lånet kan ydes, uanset om den samlede lånegaranti efter lovens bestemmelser herved overstiger 700.000 kr. for den enkelte landmand.

Stk. 2. Lån, for hvilke der ydes garanti efter *stk. 1*, optages som 6-årige serielån med halvårige afdrag, dog således at det første afdrag forfalder til betaling senest 1 år efter lånets optagelse.«

3) Det under *nr. 2* foreslåede nye § 8, *stk. 4*, affattes således: